

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 22. Responsum ad Papæ querimonias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

non quod propulsandæ injuriæ impares si-
mus, sed ut orbi universo constet, profa-
norum Principum vel uno impetito to-
tius corporis honorem lædi. Epistola da-
ta est Tarvisii 20 Aprilis.

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

§. XXII.

Responsum ad Papæ querimonias.

Missa simul ad Papæ querelas respon-
sio est alia epistola fusa, ad Papam
Würzburgensis, Wormatiensis, Vercel-
lensis, & Parmensis Episcoporum nomi-
ne anno præterito durante reconciliatio-
nis cum Papa negotio scripta, & respon-
sum ad puncta continens, de quibus is
Imperatorem per illos Præsules admone-
ri volebat. *Hæc illi exposuimus, ajebant, Sup. §. 1.*
Et spe nostra multo submissiorem inveni-
mus. Archiepiscopi Panormitanus & Mes-
sanensis cum Episcopis Cremonensi, Lau-
dano, Novariensi, & Mutinensi præsentis
erant: complures etiam Fratres Prædica-
tores Minoresque illuc vocaveramus. Im-
perator ad omnia plene ac distincte respon-
dit, ut sequitur. Puncta quatuordecim a
Papa missa, ac vix non eadem, quæ dein
litteræ proscriptionis exhibebant, cum
Imperatoris ad singula responsis percen-
sentur.

ap. Matth.
Paris. p. 417

Punctum I. Ecclesiæ Montis Rega-
lis, Cephælædis, Catanæ, ac Scyllacei,
X 5 cum

Sæcul. XIII.
A.C. 1239.

cum tribus cœnobiis orbatae sunt omnibus fere bonis suis: ac pleræque Cathedralis, aliæque Ecclesiæ cunctos pene subditos amiserunt per injustas exactiones. *Responsum.* Quod ad has vexationes Ecclesiarum generatim spectat, aliquæ per ignorantiam perpetratae, ac protinus compensari iussæ sunt; aliæ re ipsa jam compensatae fuerunt, ut liquet ex actis Guilielmi * Tocto, qui nobis a secretis est, quem etiam per aulam Romanam iter facere, Archiepiscopum Messanensem consulere, & quæ contra leges facta videret, retexere iusseramus. Papa de homine mentionem fieri audiens, ejus rationem agendi approbasse dicitur. *Responsio* dein descendit ad singula, quæ ad diversas Ecclesias attinent.

Punctum II. Templarii & Hospitalarii suis exuti bonis non sunt ex pacis foedere in integrum restituti. *Responsum.* Verum est, his Equitibus secundum veterem Siciliae constitutionem adempta fuisse prædia beneficiaria & ignobilia, quæ per donationem ab Imperatoris hostibus acceperant, quibus ad expilandum per pueriles ejus annos Regnum arma & alimenta subministrabant. Sed relictae sunt illis terræ, quas ante obitum Regis Guilielmi possidebant. Erepti eisdem sunt etiam quidam fundi plebeji, quos emerant, & quos in Sicilia acquirere non possunt,

possunt, nisi ea conditione, ut post anni ^{Sæcul. XIII.}
 spatium aliis eos civibus vendant, alioqui ^{A. C. 1239.}
 modicum intra tempus omnes Regni ter-
 ras sibi comparaturi. Hic videmus, un-
 de orta sit hæreditatum ad manum mor-
 tuam, ut vocant, devenientium e cadu-
 cis exemptio, & opum recens acquisita-
 rum taxatio.

Punctum III. Imperator haud per-
 mittit, ut Cathedralium aliarumque Ec-
 clesiarum Sedes vacuæ repleantur. *Re-*
sponsum: Consentit & vult, ut hoc fiat
 falvis juribus, quibus Reges priores gavi-
 si sunt, & ipse modestius, quam ullus eo-
 rum, usus est, inaugurationibus Præsuli-
 um nunquam se opponens. *Punctum IV.*
 Ecclesiis ac cœnobiis extorquentur ve-
 ctigalia & pensiones contra pacis tracta-
 tum. *Resp.* Clero collectæ ac tributa
 imponuntur non ob bona Ecclesiastica,
 sed ob prædia fiduciaria & ob patrimo-
 nia secundum jus commune ubique gen-
 tium observari solitum. *P. V.* Præsules
 non audent in fœneratores animadver-
 tere. *R.* Constitutionem novam edidi,
 quæ illos ad jacturam bonorum suorum
 omnium condemnat, & Præsules ab iis-
 dem insectandis non impedit. *P. VI.*
 Clerici conduntur in carcerem, proscri-
 buntur, necantur. *R.* Clericos in custo-
 diam datos esse haud comperi, nisi quod
 Prætores mei quosdam comprehende-
 rint

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

rint ad tribunalia Præfulum pro criminum ratione mittendos. Nonnullos læfæ Majestatis reos e Sicilia expulsos novi. Ad cædes quod attinet, ex impunitate Clericorum monachorumque aliquas oriri scio: monachus Episcopum Venufinum, monachus in Abbatia S. Vincentii monachum peremit: neuter pœnas canonicas subiit. *P. VII.* Tempa consecrata profanantur ac destruuntur. *R.* Nullum scio nisi Nucernum, quod præ vetustate collapsum dicitur, & quod cum Episcopo reædificare paratus sum. *P. VIII.* Reparatio templi Sorani non permittitur. *R.* Permitto, ut reparetur templum; non vero, ut urbs instaretur, quæ ex sententia Judicis everfa fuit.

P. IX. Qui turbulento tempore partes Ecclesiæ amplexi sunt, omnibus fortunis suis spoliati solum vertere coguntur. *R.* Manent in Regno securi omnes, præterquam illi, quos abegit metus, ne gestorum munerum rationem reddere compellantur, vel in re civili aut capitali ad tribunal vocentur. Nunc eos audio redire tutissimos, dummodo actoribus satisfaciant. *P. X.* Imperator captum Regis Tunetani nepotem detinet, nec ad Sedem Apostolicam suscipiendi baptismatis causa venire passus est. *R.* Regis Tunetani nepos adiit Siciliam, non ut baptismum acciperet, sed ut mortem sibi

fibi a cognato intentatam effugeret. Nec ^{Sæcul. XIII.} captivus tenetur, sed in Apulia deambu- ^{A. C. 1239.} lat, & rogatus, an sacro fonte ablui cuperet, præcise negavit. Si tamen cupiat, gaudebo magnopere, ut jam dixi ad Archiepiscopos Panormitanum ac Messanen- sem. *P. XI.* Petrus Sarasinus & Frater Jordanus in custodia habentur. *R.* Jussi Petrum Sarasinum comprehendi tanquam inimicum meum, Romæ & alibi famæ meæ obtrectantem. Nullum ei negotium Rex Angliæ injunxerat, sed litteras tantum dederat, quibus me orabat ut homini parcerem, si caperetur. Sed nullam precum rationem habui, quia Rex ignorabat, quid ille vir contra me moliretur. Fratrem vero Jordanum in custodiam dari non jussi, quamvis in sermonibus suis maledico me dente carpsisset: sed e ministris meis aliqui, qui ejus mores & artes norunt, sibi persuasum habent, ejusdem mansionem in Marchia Tarvisiana & in Lombardia mihi noxiam fore. Quare illum asseri in libertatem volui, si sponsorem daret, se his in provinciis haud commoraturum.

P. XII. Imperator Romæ seditionem commovit, per quam & Papam & Cardinales pellere, ac prærogativas Apostolicæ Sedis tollere cogitabat. *R.* Nullas ego Romæ turbas excitavi contra Ecclesiam. Sed Romæ habeo servos meos,

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

meos, sicut antecessores mei habuerunt suos; & quia interdum contigit, ut Senatores ob authoritatem hominum illis infensorum electi eisdem nocere vellent, illorum defensionem suscepi. Tumultus ille tunc erat, cum Senator quidam communibus suffragiis electus est. *P. XIII.* Imperator Episcopum Prænestinum sanctæ Sedis Legatum custodia septum teneri iussit. *R.* Ne somnians quidem iussi: quanquam iubendi ratio mihi non defuisset, cum esset inimicus meus, & magnam Lombardiæ partem adversus me concitasset. *P. XIV.* Imperator belli sacri negotium retardat ob suas cum quibusdam Lombardis controversias, in quibus præstandam illi satisfactionem procurare paratus est Papa. *R.* Sæpe rem Lombardicam Papæ arbitrio reliqui, sed nullo fructu. Primum Lombardi condemnati sunt ad subministrandos quadringentos equites, quos Papa in Regnum contra me misit. Deinde damnati sunt ad mittendos equites quingentos, qui fuere ad iter transmarinum destinati; id quod executioni datum non est. Quid multa? illo medio rem conficere nunquam potui. Talia erant Imperatoris responsa ad Papæ querimonias, qui ea sufficere haud censuit, cum easdem querelas in litteris proscriptionis repetierit.

§. XXIII.